

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-154/2026-10

Datum: 28. 10. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 20. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 in spremembe; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter Marka Medveda in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila *ENLJ-VOD-SP-170/26 – »Projekt proizvodnje toplote in električne energije iz obnovljivih virov – BIOMASA«*, začetem na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja RIKO, celovite tehnološke rešitve, d. o. o., Bizjanova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), v zvezi z dne 16. 10. 2026 vloženim predlogom naročnika JAVNO PODJETJE ENERGETIKA LJUBLJANA, d. o. o., Verovškova ulica 62, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik) za izdajo sklepa po prvem odstavku 20. člena ZPVPJN, dne 28. 10. 2026

odločila:

1. Predlogu naročnika za izdajo sklepa, s katerim se mu kljub vloženemu zahtevku za revizijo dovoli začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja, se ne ugotovi.
2. Odločitev o stroških, ki jih je vlagatelj priglasi v postopku izdaje sklepa po 20. členu ZPVPJN, se pridrži za končno odločitev o zahtevku za revizijo.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo dne 18. 5. 2026 objavljeno na portalu javnih naročil pod številko objave JN003789/2026-EUe17/01 in v Uradnem listu Evropske unije pod številko objave 334660-2026. Naročnik je 17. 9. 2026 na portalu javnih naročil objavil odločitev o nepriznanju sposobnosti in izločitvi vseh prijav (dokument številka JPE-214-067/2022-508 z dne 17. 9. 2026), iz katere je razvidno, da je vse prispele prijave, vključno z vlagateljevo, izločil kot nedopustne. V obrazložitvi odločitve o nepriznanju sposobnosti je naročnik kot razlog za izločitev vlagateljeve prijave navedel, da ni izpolnjena zahteva iz točke 1.15.2 razpisne dokumentacije, saj iz delitve del ne izhaja, da bi katerikoli od obeh članov konzorcija sam prevzel eno izmed treh

ključnih vlog, temveč sta člana konzorcija izvedbo vseh treh ključnih vlog prepustila podizvajalcem.

Zoper odločitev o nepriznanju sposobnosti je vlagatelj 29. 9. 2026 vložil zahtevek za revizijo, ki ga je naročnik 9. 10. 2026 zavrnil kot neutemeljenega, 14. 10. 2026 pa je Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Naročnik je 16. 10. 2026 Državni revizijski komisiji posredoval vlogo, v kateri je na podlagi 20. člena ZPVPJN predlagal, naj se mu, kljub vložnemu zahtevku za revizijo, dovoli začetek novega postopka oddaje javnega naročila za isti predmet naročila. V vlogi naročnik navaja, da nujnost izhaja iz roka sofinanciranja, na katerega nima vpliva. Po mnenju naročnika so za izdajo sklepa izpolnjeni vsi pogoji, saj zaradi vložnega zahtevka ni mogoče začeti novega postopka oddaje javnega naročila, ne da bi s tem prejudicirali odločitev v postopku pravnega varstva. Poleg tega je izvedba naročila nujna tudi med revizijskim postopkom, predmeta pa ni mogoče oddati le za čas do sklenitve pogodbe v prvem postopku. Obstajajo tudi prevladujoči razlogi javnega interesa, ki niso zgolj ekonomski. Predmetno naročilo je sofinancirano iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Kohezijskega sklada oz. gre za projekt, sofinanciran s sredstvi, dodeljenimi na podlagi sklepa Ministrstva za okolje, podnebje in energijo. Naročnik je za predmetno naročilo izvedel že dva postopka, prvega je končal z zavrnitvijo vseh ponudb na podlagi petega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 in spremembe; v nadaljevanju: ZJN-3), v drugem (predmetnem) pa je prejel dva zahtevka za revizijo. Predmet naročila obsega izvedbo projekta proizvodnje toplote in električne energije iz obnovljivih virov (BIOMASA) po načelu »ključ v roke« in ga ni mogoče naročiti le za nekaj mesecev do zaključka revizijskega postopka. Projekt je upravičen do 30.000.000,00 EUR nepovratnih evropskih sredstev in po pogodbi je skrajni rok za predložitev zadnjega zahtevka za izplačilo 31. 5. 2029, ko mora naročnik pridobiti tudi uporabno dovoljenje. Zaradi kratkih rokov je naročnik z resornim ministrstvom že pričel pogovore o podaljšanju roka izvedbe projekta in je tudi že prejel odgovor, da je podaljšanje sprejemljivo, formalna sklenitev aneksa pa bo sledila po uveljavitvi rebalansa proračuna za leto 2026, vendar naročnik v tem trenutku še ne ve, kakšno podaljšanje roka bo odobreno. V razpisni dokumentaciji je rok izvedbe projekta 36 mesecev od sklenitve pogodbe, ki je tudi v primeru podaljšanja roka izredno kratek, tudi ob morebitnem podaljšanju roka pa mora biti pogodba sklenjena čimprej. Do takrat mora naročnik izvesti cel dvofazni postopek vključno s pregledom dokumentacije in morebitnimi postopki pravnega varstva. Izguba nepovratnih sredstev bi pomenila izpad namenskih javnih sredstev in bi ogrozila izvedbo projekta, to pa bi imelo negativne okoljske posledice in bi ogrozilo uresničitev koristi za zagotavljanje energetske varnosti ter kakovost zraka. Naročnik utemeljuje razloge javnega interesa in navaja, da je projekt del infrastrukture gospodarske javne službe oskrbe s toploto. Lokalni energetski koncept je koncept razvoja oskrbe in rabe energije, na podlagi katerega je načrtovan razvoj lokalnih energetskih gospodarskih javnih služb in izboljšanje kakovosti zraka. Med ukrepi je tudi zamenjava premogovnih kotlov s kotli na lesno biomaso. S tem se uresničuje ukrep, ki je del javne politike in je skladen z usmeritvami nacionalnega energetskega in podnebne načrta ter je zato v javnem interesu. Projekt tudi krepi energetske varnosti, saj se premog uvaža in je njegov uvoz podvržen motnjam v dobavni verigi ter nihanju cen, nadomestiti pa ga je mogoče z energentom iz domačih virov, s čimer se dosega varna in zanesljiva oskrba ter energetska neodvisnost. Dodaten vir toplote, ki ni odvisen od uvoza fosilnih goriv, je element zanesljivosti sistema in ne le okoljski ukrep. Naročnik ne zatruje akutne ogroženosti sistema, gre za strukturno krepitev zanesljivosti in odpornosti sistema ogrevanja, ki bi jo neizvedba projekta zaradi izpada časovno omejene razpoložljivosti finančnega vira trajno ogrozila ali poslabšala. Projekt ima tudi neposreden okoljski in zdravstveni učinek, saj prehod na obnovljiv vir energije prispeva k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov. Območje Mestne občine Ljubljana je zaradi čezmerne onesnaženosti z delci uvrščeno v razred največje obremenjenosti, zato koncept predvideva izboljšanje kakovosti zraka, k temu pa pomembno prispeva neodvisen obnovljiv vir energije daljinskega ogrevanja, ki zmanjšuje delež individualnih kurišč. Naročnik

zatrjuje, da razlogi niso samo ekonomski, ker naložba izkazuje le mejno finančno donosnost, njena upravičenost izhaja iz družbenih koristi. Sofinanciranje iz evropskih sredstev je pogoj za izvedbo projekta v obstoječi finančni konstrukciji, ne samostojen razlog za predlog. Nujnost izvedbe projekta ne izhaja iz trajanja pravnega varstva, temveč izhaja iz tega, da se opisane koristi lahko uresničijo le, če se naročilo izvede znotraj časovnega okna, vsak nadaljnji korak pa ogrozi sofinanciranje in s tem izvedbo projekta. Naročnik ponavlja, da predmet naročila ne omogoča začasne oddaje do sklenitve pogodbe po prvotnem postopku in je predlog za začetek novega postopka najmilejša možna oblika posega, saj se nanaša le na začetek postopka, ne pa na sklenitev pogodbe. Nov postopek bo izveden skladno s 45. členom ZJN-3, ob zagotavljanju temeljnih načel javnega naročanja, v njem bo lahko sodeloval tudi vlagatelj. Škodljive posledice za vlagatelja bodo omejene. Pravni interes vlagatelja je, da Državna revizijska komisija preizkusi zakonitost izpodbijane odločitve. Ta interes ostaja nespremenjen, saj ugoditev predlogu ne vpliva na meritorno odločitev o zahtevku za revizijo. Če bi Državna revizijska komisija zahtevku ugodila, se lahko predhodni postopek nadaljuje, škoda vlagatelja pa se omejuje na stroške priprave nove prijave. Naročnik bo v novem postopku opravil le objavo obvestila in sprejem prijav, ne bo pa odločal o sposobnosti kandidatov in tudi ne bo izvedel pogajanj ali sklenil pogodbe. Po odločitvi Državne revizijske komisije bo nadaljeval le en postopek, drugega bo ustavil. Če bi moral naročnik z novim postopkom počakati na zaključek revizijskega postopka, bi izgubil čas, kar bi ogrozilo izvedbo postopka, zato ob upoštevanju prej navedenega koristi za javni interes prevladajo nad škodljivimi posledicami za vlagatelja in druge osebe.

Vlagatelj je z vlogo z dne 21. 10. 2026 podal mnenje o naročnikovem predlogu, kateremu v celoti nasprotuje in predlaga njegovo zavrnitev. V vlogi navaja, da naročnik ni izkazal nujnosti začetka novega postopka zaradi konkretne in neposredne nevarnosti. Naročnik sam navaja, da ne zatrjuje akutne ogroženosti oskrbe s toploto, temveč le strukturno krepitev zanesljivosti sistema, glede okoljskih vidikov pa se sklicuje le na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in povečani rabi obnovljivih virov energije ter izboljšanje kakovosti zraka, ne da bi pri tem izkazal neposredno okoljsko ali zdravstveno škodo, ki bi nastala zaradi čakanja na odločitev Državne revizijske komisije. Naročnik opisuje le splošne in dolgoročne koristi projekta, ne pa konkretne in neposredne nevarnosti, nujnost pa gradi na okoliščinah ekonomske oz. finančne narave, in sicer na časovni omejenosti evropskega sofinanciranja. Oskrbovalni sistem zagotavlja dolgoročno in zanesljivo oskrbo, pri čemer se toplota zagotavlja iz dveh lokacij, TE-TOL in TOŠ, zato projekt BIOMASA ni namenjen odpravi grozeče nezmožnosti zagotavljanja toplote, temveč predstavlja razvojni ukrep za dolgoročno prestrukturiranje proizvodnih virov in povečanje deleža obnovljivih virov energije. Naročnikove navedbe o okoljskih in zdravstvenih posledicah so prav tako nekonkretizirane in so podane le na splošni ravni v okviru pričakovanih koristi projekta, navaja vlagatelj, in dodaja, da ni izkazano, da bi izguba kohezijskega vira nujno povzročila neizvedbo projekta. Argumentacija naročnika ne izkazuje neposredne in konkretne škode javnemu interesu v smislu nemotene oskrbe s toploto, temveč kvečjemu nevarnost, da projekt ne bo izveden v predvidenem časovnem okviru oz. načrtovani finančni konstrukciji, zatrjevane energetske, okoljske in zdravstvene posledice pa nastopajo šele kot hipotetična posledica drugotnega pomena, pri čemer naročnik celo sam navaja, da pričakuje podaljšanje roka izvedbe projekta. To po mnenju vlagatelja pomeni, da je primarni interes naročnika predvsem finančni interes po ohranitvi evropskih sredstev. Da dejanske nujnosti ni, potrjuje sam naročnik, ko se zavezuje, da v novem postopku ne bo ocenjeval prijav, izvedel pogajanj in sklenil pogodbe, kar pomeni, da ne gre za položaj, v katerem bi moral naročnik izvajati nov postopek med revizijskim postopkom, temveč gre za željo naročnika, da z vzporednim postopkom zagotovi časovno rezervo oz. varnostno mrežo, če v revizijskem postopku ne bi uspel. Vlagatelj opisuje tudi dosedANJI potek postopkov in navaja, da je naročnik že od začetka poznal časovne omejitve ter zahtevnost projekta, kljub temu pa je kljub opozorilom gospodarskih subjektov vztrajal pri zahtevah, ki niso bile prilagojene razmeram na trgu, vlagateljevo ponudbo pa je v nasprotju z določbami razpisne dokumentacije označil za nedopustno, zato je časovna stiska tudi posledica njegovega lastnega

načrtovanja. Najhitrejša pot do oddaje naročila bi sicer bila nadaljevanje predmetnega postopka, če bi naročnik ob pravilni presoji vlagatelju priznal status kandidata in z njim začel pogajanja. Vlagatelj zaključuje, da zanj negativna posledica ne bi bili le stroški nove prijave, temveč izguba konkretne poslovne priložnosti, da se kot edini ponudnik poteguje za pridobitev naročila, ter poseg v učinkovitost pravnega varstva. Vlagatelj zahteva povrnitev stroškov, ki so mu nastali v postopku izdaje sklepa po 20. členu ZPVPJN.

Po preučitvi naročnikovega predloga, mnenja vlagatelja in spisovne dokumentacije je Državna revizijska komisija na podlagi 20. člena ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

ZPVPJN v prvem odstavku 17. člena določa, da lahko naročnik, ne glede na vloženi zahtevek za revizijo, nadaljuje postopek oddaje javnega naročila, ne sme pa skleniti pogodbe, ustaviti postopka javnega naročanja, zavrniti vseh ponudb ali začeti novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja. Temeljno pravilo ZPVPJN torej je, da lahko naročnik po prejemu zahtevka za revizijo nadaljuje s postopkom oddaje javnega naročila, vendar pa do pravnomočnega zaključka postopka pravnega varstva ne sme skleniti pogodbe o oddaji javnega naročila oz. opraviti določenih drugih ravnanj (tj. zavrniti vseh ponudb, ustaviti postopka, začeti novega postopka), ki po vsebini predstavljajo zaključek postopka oddaje javnega naročila. Ta ravnanja lahko naročnik, kljub vložnemu zahtevku za revizijo, izvede le izjemoma, in sicer v primerih, ki so izrecno opredeljeni v ZPVPJN. Nov postopek oddaje javnega naročila za isti predmet javnega naročanja lahko naročnik kljub vložnemu zahtevku za revizijo pred pravnomočnim zaključkom postopka pravnega varstva izvede v naslednjih primerih:

- kadar se zahtevek za revizijo nanaša na oddajo posameznega naročila na podlagi okvirnega sporazuma ali v dinamičnem nabavnem sistemu (prvi odstavek 17. člena ZPVPJN),
- če v že začetem postopku javnega naročanja zaradi vložnega zahtevka za revizijo ne more pravočasno oddati javnega naročila, njegova izvedba pa je nujna tudi med predrevizijskim oziroma revizijskim postopkom, pod pogojem, da se to naročilo odda le za čas do sklenitve pogodbe na podlagi že začetega postopka javnega naročanja (in če je to možno glede na naravo predmeta naročila; drugi odstavek 17. člena ZPVPJN),
- če Državna revizijska komisija na podlagi predloga naročnika izda sklep, s katerim dovoli začetek novega postopka za isti predmet (20. člen ZPVPJN).

V predmetnem postopku pravnega varstva ne gre za položaj iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, saj naročnik ne oddaja posameznega naročila na podlagi okvirnega sporazuma ali v dinamičnem nabavnem sistemu. Prav tako ne gre za položaj iz drugega odstavka 17. člena ZPVPJN, saj, kot je naročnik ustrezno izkazal, predmet naročila (izgradnja kompleksnega energetskega objekta na ključ) ne omogoča, da bi se začasno naročilo oddalo le do sklenitve pogodbe na podlagi že začetega postopka javnega naročanja.

Glede na navedeno bi torej naročnik v tem primeru lahko začel nov postopek oddaje javnega naročila za isti predmet le v skladu z 20. členom ZPVPJN. Skladno s četrto alinejo prvega odstavka 20. člena ZPVPJN lahko naročnik ob prejemu zahtevka za revizijo ali kadarkoli med predrevizijskim ali revizijskim postopkom na Državno revizijsko komisijo naslovi predlog za izdajo sklepa, s katerim se, kljub vložnemu zahtevku za revizijo, dovoli začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročila. Skladno s četrtim odstavkom 20. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija predlogu naročnika ugodí, če po preučitvi vseh pomembnih okoliščin primera in upošteva razmerje med škodljivimi posledicami ugoditve predlogu in koristmi za javni interes ter koristmi za osebe, ki bi lahko bile oškodovane, ugotovi, da obstajajo prevladujoči razlogi, povezani z javnim interesom, vključno z obrambnim in varnostnim interesom, ki

zahtevajo, da se predlogu ugodí. Zgolj ekonomski interesi ne morejo predstavljati prevladujočih razlogov, povezanih z javnim interesom. Prevladujoči interesi, povezani z obrambo in varnostjo, so tisti, ki so povezani z izvedbo obrambnega ali varnostnega programa, katerega del je javno naročilo. ZPVPJN ob tem v primeru odločanja o dopustnosti začetka novega postopka oddaje javnega naročila za isti predmet izrecno določa, da Državna revizijska komisija predlog za zavrne, če izvedba naročila ni nujna.

Možnost, da se naročniku, kljub vloženemu zahtevku za revizijo, dovoli začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja, predstavlja izjemo glede na strogo pravilo o prepovedi začetka novega postopka za isti predmet naročanja, izjeme pa je treba razlagati ozko. Možnost začetka novega postopka za isti predmet javnega naročila je zato pridržana le za izjemne in glede na konkretne okoliščine posameznega primera posebej utemeljene primere. Ker gre v takšnih primerih za izjemo od splošnega pravila, je trditveno in dokazno breme glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru lahko izjemo opravičevale, na strani naročnika. Na naročniku torej je, da v predlogu navede vsa pravno relevantna dejstva, ki, kljub vloženemu zahtevku za revizijo, opravičujejo izvedbo novega postopka za isti predmet naročila, in da za trditve o teh dejstvih ponudi tudi ustrezne pravno relevantne dokaze. Naročnik mora, če naj se njegovemu predlogu ugodí, v svoji vlogi predložiti dovolj relevantnih informacij in podatkov, na podlagi katerih je mogoče opraviti presojo dopustnosti predloga. Pri tej presoji mora Državna revizijska komisija ugotavljati naslednje okoliščine:

- ali obstajajo prevladujoči razlogi, povezani z javnim interesom (pri čemer morebitni ekonomski razlogi ne morejo predstavljati prevladujočih razlogov javnega interesa),
- kakšno je v primeru obstoja javnega interesa za nadaljevanje postopka razmerje med škodljivimi posledicami ugoditve predlogu in koristmi za javni interes ter koristmi za osebe, ki bi lahko bile oškodovane (zlasti torej kako bi začetek novega postopka oddaje javnega naročila vplival na položaj vlagatelja in učinkovitost pravnega varstva oz. ali koristi za javni interes prevladajo nad škodo, ki bi jo lahko utrpel vlagatelj),
- ali je izvedba naročila nujna.

Ob tem je treba posebej poudariti, da mora Državna revizijska komisija pri odločanju o tem, ali lahko naročnik kljub vloženemu zahtevku za revizijo začne nov postopek oddaje javnega naročila za isti predmet, ugotavljati ne samo obstoj javnega interesa za sklenitev pogodbe (saj ta po naravi stvari obstaja v vsakem izvedenem javnem naročilu, s katerim naročniki zadovoljujejo potrebe v javnem interesu in zagotavljajo nemoteno izvajanje javnih storitev), temveč mora ugotavljati tudi posebne okoliščine, ki utemeljujejo takšno odločitev in ki kažejo na dejansko nevarnost resne in nepopravljive škode ter na nujnost njene preprečitve. Za ugoditev predlogu za sklenitev pogodbe mora naročnik izkazati višjo stopnjo intenzivnosti škodljivih posledic, kot jih s pravilom o prepovedi začetka novega postopka iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN predvideva že sam zakon, saj v nasprotnem primeru to pravilo ne bi imelo nobenega pomena. Šele v primeru, kadar obseg škodljivih posledic preseže tisto mejo, ki je že sicer vključena v pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, je možno zaključiti, da ne gre več za običajne oz. pričakovane posledice, temveč za škodljive posledice, kjer je intervencija Državne revizijske komisije v smislu izdaje sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN nujna. Nujnost pa je tudi sicer ena izmed tistih okoliščin, katere obstoj ZPVPJN v četrtem odstavku 20. člena zahteva prav za dovolitev začetka novega postopka oddaje javnega naročila za isti predmet. Kdaj je izvedba naročila nujna, ZPVPJN sicer izrecno ne določa, zato je treba ta standard ugotavljati v vsakem posameznem postopku, upoštevaje konkretne okoliščine posameznega primera, kot so npr. grozeča nepopravljiva škoda, nevarnost za življenje in zdravje ljudi itd.

Naročnik v predlogu za izdajo sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN le-tega najprej utemeljuje z okoliščino, da je predmetno javno naročilo sofinancirano iz Evropskega sklada za

regionalni razvoj in Kohezijskega sklada, da je upravičen do 30.000.000,00 EUR nepovratnih evropskih sredstev, da je po pogodbi o sofinanciranju skrajni rok za predložitev zadnjega zahtevka za izplačilo 31. 5. 2029, ko mora biti pridobljeno uporabno dovoljenje, in da bi zamuda roka pomenila izgubo nepovratnih sredstev, kar bi ogrozilo izvedbo projekta. V zvezi s temi naročnikovimi navedbami je treba ugotoviti dvoje. Prvič, naročnik s tem v bistvu uveljavlja ekonomski oz. finančni interes, ki se kaže v oteženi finančni konstrukciji projekta oz. izpadu dela sredstev, ZPVPJN pa v četrtem odstavku 20. člena izrecno določa, da morebitni ekonomski razlogi ne morejo predstavljati prevladujočih razlogov javnega interesa. Poleg tega je treba poudariti, da je predvsem naročnik tisti, ki mora (v okviru zakonskih omejitev) pravočasno pričiti z aktivnostmi za izvedbo postopka javnega naročanja, takšna skrbnost pa je še toliko večja, če sta pravočasen začetek in izvedba postopka javnega naročanja vezana na določene roke, povezane s sofinanciranjem. Pri tem je okoliščina, da utegne kateri od (potencialnih) ponudnikov uresničiti možnost uveljavljanja pravnega varstva, naročniku vseskozi znana, saj gre za redno in pričakovano pravno sredstvo v postopkih javnega naročanja, zato je mora naročnik pri načrtovanju postopka javnega naročanja upoštevati tudi navedeno okoliščino. Ne nazadnje je naročnik za predmet tega naročila že izvedel postopek oddaje javnega naročila, ki pa ga je zaključil z zavrnitvijo vseh ponudb na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3. In drugič, naročnik sam navaja, da je zaradi kratkih rokov z resornim ministrstvom že pričel pogovore o podaljšanju roka izvedbe projekta in je tudi že prejel odgovor, da je podaljšanje sprejemljivo, formalna sklenitev aneksa pa bo sledila po uveljavitvi rebalansa proračuna za leto 2026, vendar v tem trenutku še ne ve, kakšno podaljšanje roka bo odobreno. Navedeno pomeni, da bo naročniku podaljšan rok za izvedbo projekta in da je zato možnost zamude roka in izgube financiranja iz evropskih skladov zgolj hipotetična, toliko bolj pa je hipotetična tudi ogroženost samega projekta.

Ne glede na navedeno v zvezi z naročnikovim zatrjevanjem ogroženosti finančne konstrukcije projekta pa je treba ugotoviti, da je naročnik po presoji Državne revizijske komisije izkazal obstoj javnega interesa za čimprejšnjo izvedbo postopka oddaje javnega naročila in realizacijo naročila. Naročnik naroča kompleksen energetski objekt, namenjen proizvodnji toplote in električne energije iz obnovljivih virov (BIOMASA), ki bo imel pomemben vpliv na okolje, oskrbo s toploto in električno energijo ter stabilnost delovanja infrastrukturnega sistema, ki ga mora naročnik zagotavljati v okviru izvajanja gospodarske javne službe. Naročnik v okviru lokalnega energetskega koncepta oskrbe in rabe energije načrtuje razvoj lokalnih energetskih gospodarskih javnih služb in izboljšanje kakovosti zraka, med ukrepi pa je tudi zamenjava premogovnih kotlov s kotli na lesno biomaso. Projekt krepi energetska varnost, ker je uvoz premoga podvržen motnjam v dobavah in nihanju cen, medtem ko je biomasa domači energent, s čimer je mogoče doseči bolj varno in zanesljivo oskrbo ter energetska neodvisnost. Projekt bo imel tudi dolgoročne okoljske in zdravstvene učinke, saj je mogoče razumno pričakovati, da bo v določenem časovnem obdobju prispeval k zmanjševanju deleža individualnih kurišč, s tem in z uporabo čistejšje biomase pa se bosta dolgoročno zmanjšali emisija toplogrednih plinov in onesnaženost zraka z delci.

Naročnik s predstavljenimi okoliščinami sicer primarno pojasnjuje predvsem potrebo in namen predmeta javnega naročila, izkazuje pa tudi javni interes, ki, kot je bilo že pojasnjeno, po naravi stvari obstaja v vsakem izvedenem javnem naročilu, s katerim naročniki zadovoljujejo potrebe v javnem interesu in zagotavljajo nemoteno izvajanje storitev, gradenj in dobav. Na drugi strani je treba v okviru presoje razmerja med škodljivimi posledicami ugoditve predlogu in koristmi za javni interes ter koristmi za osebe, ki bi lahko bile oškodovane, ugotoviti, da vlagatelj v primeru začetka novega postopka oddaje javnega naročila sicer ne bi bil onemogočen v možnosti pridobitve naročila, čeprav bi se njegov konkurenčni položaj v novem postopku lahko poslabšal. Poleg tega bi se lahko zmanjšala tudi učinkovitost pravnega varstva, saj bi se presoja njegovega zahtevka za revizijo praviloma omejila na ugotavljanje (ne)zakonitosti naročnikove ocene nedopustnosti njegove prijave.

Ne glede na vprašanje, ali koristi za javni interes v tem konkretnem postopku prevladajo nad škodo, ki bi jo lahko utrpel vlagatelj, pa je treba kot bistveno ugotoviti, da naročnik v tem postopku ni izkazal elementa nujnosti, ki ga izrecno zahteva četrti odstavek 20. člena ZPVPJN. Naročnik namreč ni izkazal, da bi bila v primeru zavrnitve predloga za začetek novega postopka oddaje javnega naročila ogrožena distribucija toplote oz. električne energije in da bi s tem lahko nastala npr. nevarnost za zdravje in življenje ljudi ali nepopravljiva škoda. Naročnik celo izrecno navaja, da ne zatrjuje akutne ogroženosti sistema, temveč da gre za strukturno krepitev zanesljivosti in odpornosti sistema ogrevanja, ki bi jo neizvedba projekta zaradi izpada časovno omejene razpoložljivosti finančnega vira trajno ogrozila ali poslabšala. Državna revizijska komisija pritrdi naročniku, da je predmetno javno naročilo pomembno za zagotavljanje stabilnosti delovanja sistema oskrbe s toplo vodo in energijo in da bo vplivalo na čistejši zrak, vendar naročnik v tem delu zgolj pojasnjuje potrebe, namen in cilje, ki jih zasleduje z izvedbo predmetnega naročila in ki se bodo realizirali postopoma in v določenem daljšem časovnem obdobju po izvedbi izgradnje načrtovanega energetskega objekta, kot taki pa niti niso v neposredni vzročni zvezi z dovolitvijo začetka postopka oddaje javnega naročila. Ob tem naročnik ni niti zatrjeval niti dokazal, da bi v primeru zavrnitve predloga po 20. členu ZPVPJN prišlo do motenj v oskrbi s toploto ali električno energijo in posledično do npr. nevarnosti za zdravje in življenje ljudi ali nepopravljive škode, saj distribucija toplote oz. električne energije ne bi bila neposredno ogrožena, s tem pa zato tudi ni izkazal elementa nujnosti.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju vsega navedenega zaključuje, da v konkretnem primeru naročnik ni izkazal elementa nujnosti, ki mora biti izpolnjen zato, da se predlogu naročnika za začetek novega postopka oddaje javnega naročila za isti predmet ugotovi. Zato obravnavanemu predlogu naročnika v skladu s četrtim odstavkom 20. člena ZPVPJN ni bilo mogoče ugoditi.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v postopku izdaje sklepa po 20. členu ZPVPJN zahteval povrnitev stroškov, ki so mu nastali s sestavo vloge, s katero se je opredelil do naročnikovega predloga. Ker je omenjeni predlog, posledično pa tudi možnost vlagatelja, da v zvezi z njim poda svoje mnenje, neposredno povezan z vloženim zahtevkom za revizijo, je tudi odločitev o stroških, nastalih v zvezi s tem predlogom, podvržena načelu uspeha zahtevka za revizijo. Ob upoštevanju dejstva, da je torej povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, o katerem pa v konkretnem primeru še ni bilo odločeno, je Državna revizijska komisija odločitev o stroških vlagatelja pridržala do odločitve o zahtevku za revizijo (smiselno prim. šesti odstavek 163. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in spremembe) v povezavi s prvim odstavkom 13. člena in s 70. členom ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.